

Ordføreren for forespørgerne (Gert Petersen): Må jeg sige til markedsministeren, at jeg naturligvis ikke har ventet nogen omvendelse. Det er alt for tidligt til det. Nå, spøg til side. Markedstilhængerne har deres standpunkt; der har været en folkeafstemning, vi lever under bestemte vilkår, og det må også vi, der har været modstandere, tage til efterretning. Men jeg havde ventet, at man fra samtlige politikeres side ville forholde sig til dette samarbejde og de former, det får, på ganske samme kritiske måde, som man i almindelighed forholder sig til foretagelser af international karakter. Det er her, jeg synes at man har ladet alt det, som man måske egentlig selv synes var negativt, ligge af hensyn til den, jeg var lige ved at sige traditionelle konfrontation. Det har jeg fået bekræftet fra en af ordførerne, som sagde, at han også havde en hel del ting at kritisere i Paris-communiqueet. Jeg tror ikke, det er frugtbart.

Moses Olsen: Jeg beklager, at jeg kommer så sent på podiet; det skyldes noget uopsætteligt. Jeg vil først takke statsministeren for det hensyn, han har vist Grønland ved i Paris at gøre topmødet opmærksom på det grønlandske samfunds stillingtagen ved folkeafstemningen.

I øvrigt skal jeg begrænse mig til ganske få spørgsmål, idet, som statsministeren selv siger, Danmarks samarbejde med EF næppe er begyndt; derfor kan man heller ikke komme med ret meget konkret om Grønland.

Det blev sagt under redegørelsen, at der stilles forventninger om støtte til konkrete projekter i Grønland. Derfor vil jeg spørge, om man kan forvente sådan støtte til projekter også inden for den 10 års periode, hvor statsstøtteordningerne fra Danmark bibeholdes — om man altså ud over disse statsstøtteordninger kan forvente støtte fra støttefonden, eller om sådan støtte til konkrete projekter først kan forventes efter de 10 års udløb, når man måske til den tid kan have fundet ud af, at statsstøtteordningerne ikke vil kunne bibeholdes.

Efter min mening har Norges nej forværet vores position ved fremtidige forhandlinger om fiskeriet. Jeg ved ikke, om regeringen har på fornemmelsen, om fiskeripolitikken inden for EF vil kunne påvirkes i frem-

tiden af Norges nej, eller om vores forhandlingsposition vil blive påvirket af, at Norge har sagt nej.

I øvrigt går jeg ud fra, at regeringens holdning er den samme med hensyn til, at hvis der ved en fornyet forhandlingsposition ikke kan opnås tilstrækkelige garantier for Grønlands erhverv, kan man ved andre foranstaltninger frigøre Grønland fra medlemskabet.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Da Grønland er en del af Danmark, er der ikke noget til hinder for, at vi både kan forhandle med Den europæiske Investeringsbank om, at den optræder på grønlandsk område ved projekter såvel af statslig eller mellemstatslig eller privat art, og at man over fonden kan få midler, hvis man i øvrigt kan blive enig om, at der er egnsudviklingsprojekter i Grønland, som kunne blive betalt af den fælles regionalfond i fællesmarkedet, ganske uanset om der er danske statsstøtteordninger eller ej. Det er mit indtryk, at man har en positiv holdning til det i fællesmarkedet. Det er ikke forhandlet konkret, men vi har da under mange forhandlinger med fællesmarkedet nævnt Grønland som eksempel på et område, der skulle kunne falde ind under regionalpolitikken, fordi vi kan bevise, at nationalproduktet pr. indbygger i Grønland er betydeligt under gennemsnittet, og at Grønland derfor må kunne sammenstilles med Syditalien i den henseende.

Hvad angår Norges nej og fiskeripolitikken, er det ikke mit indtryk, at der skulle være sket en forværring i situationen for Grønland i denne sag. Der er sket en forværring i situationen for nordmændene. Den aftale, nordmændene kan få med fællesmarkedet, kan forhåbentlig blive lige så god som den, svenskerne har fået for industriprodukter; men man kan ikke regne med, at nordmændene får den samme gunstige ordning for fisk, som de ville have fået, hvis de kom med ind i fiskerierordningen i fællesmarkedet. Jeg ser imidlertid ikke, at den omstændighed, at Norge har sagt nej på dette område, kan forværre Grønlands situation, medmindre der sker det, at nordmændene ændrer deres holdning til fiskerigrænserne, hvilket ikke har noget at gøre med fælles-